

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра кримінального права
та кримінології факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування**

**Методичні вказівки
щодо виконання курсових робіт
з навчальної дисципліни**

«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»

**Одеса
2022**

*Схвалено та рекомендовано до друку Науково-методичною радою
Одеського державного університету внутрішніх справ
Протокол № 3 від 20 жовтня 2022 року*

Укладачі:

Будяченко О.М. - кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права та кримінології Одеського державного університету внутрішніх справ.

Грішин В.А. - завідувач відділення методичного забезпечення навчального процесу навчально-методичного відділу Одеського державного університету внутрішніх справ;

Кулик Л.М. - кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права та кримінології Одеського державного університету внутрішніх справ.

Рецензенти:

Ігор ДРИШЛЮК - кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики економіко-правового факультету Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова.

Сергій АЛБУЛ - кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри оперативного-розшукової діяльності факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Одеського державного університету внутрішніх справ.

Будяченко О.М., Грішин В.А., Кулик Л.М. Методичні вказівки щодо виконання курсових робіт з навчальної дисципліни «Кримінальне право». Одеса : ОДУВС, 2022. 31 с.

У методичних вказівках розглянуто алгоритм виконання курсової роботи з навчальної дисципліни «Кримінальне право». Метою курсової роботи є розвиток у здобувачів вищої освіти навичок самостійної творчої роботи, оволодіння методами сучасних наукових досліджень, поглибленого вивчення проблем кримінально-правової характеристики кримінальних правопорушень, узагальнення судової практики та ін. Курсова робота сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти навичок до самостійної наукової творчості, підвищенню їх теоретичної і професійної підготовки, кращому засвоєнню навчального матеріалу, розумінню проблем практики застосування кримінального законодавства.

Видання розраховано на викладачів, аспірантів (ад'юнктів), здобувачів вищої освіти вищих навчальних закладів в яких готують правників-юристів.

© Будяченко О.М., Грішин В.А., Кулик Л.М., 2022

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
1. СКЛАДАННЯ ПЛАНУ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	5
2. СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ	7
3. МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	21
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	24

ПЕРЕДМОВА

В процесі вивчення навчальної дисципліни «Кримінальне право» навчальним планом Одеського державного університету внутрішніх справ передбачається виконання і захист курсових робіт здобувачами вищої освіти.

Курсова робота – це одна з основних форм самостійної роботи здобувачів вищої освіти. Головною метою написання курсових робіт є поглиблене вивчення здобувачами вищої освіти окремих питань курсу, оволодіння навичками самостійної роботи з теоретичними науковими джерелами, матеріалами правозастосовчої, перш за все судової практики, компаративістики, статистичними матеріалами.

Курсова робота є однією з форм контролю (поряд із заліками, екзаменами, контрольними роботами та ін.) засвоєння здобувачами вищої освіти знань у галузі кримінального права. Вона є самостійним дослідженням і повинна мати науково-практичний характер. Курсова робота має метою розвиток у здобувачів вищої освіти навичок самостійної творчої роботи, оволодіння методами сучасних наукових досліджень, поглибленого вивчення проблеми кримінально-правової характеристики окремих кримінальних правопорушень або кримінально-правових інститутів, узагальнення судової практики щодо конкретних проваджень, норм міжнародного права та практики Європейського суду з прав людини та ін.

Курсова робота сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти навичок до самостійної наукової творчості, підвищенню їх теоретичної і професійної підготовки, кращому засвоєнню навчального матеріалу, розумінню проблем практики застосування кримінального законодавства.

При написанні курсової роботи здобувачами вищої освіти повинні показати уміння працювати з літературою, аналізувати законодавчі й інші правові джерела, узагальнювати судову практику.

Курсова робота повинна бути самостійною, творчою і такою, що свідчить про глибокі знання здобувачів вищої освіти у цій галузі.

1. СКЛАДАННЯ ПЛАНУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

План курсової роботи складається здобувачем вищої освіти (далі ЗВО) самостійно й узгоджується з науковим керівником. У процесі підготовки дослідження допускається незначне коригування плану.

Щоб курсова робота була змістовною та відповідала усім вимогам ЗВО повинен глибоко зрозуміти сутність розглядуваної проблеми. Це найбільш важливий, складний і відповідальний момент підготовчого етапу написання курсової роботи.

Перед написанням курсової роботи необхідно скласти *список джерел*, що підлягають вивченню, уважно з ними ознайомитись. На підставі отриманих знань складається план курсової роботи, який називається її *змістом*.

План курсової роботи повинен охоплювати усі аспекти обраної теми. Він може бути як складним (приклад 1-2), так і простим (приклад 3).

Наприклад:

1) за темою «**РОЗМЕЖУВАННЯ КРАДІЖКИ ТА ГРАБЕЖУ**» можна запропонувати такий план роботи:

ЗМІСТ

ВСТУП	
РОЗДІЛ 1. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА	
ХАРАКТЕРИСТИКА КРАДІЖКИ	
1.1. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки крадіжки.....	
1.2. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення, передбаченого ст. 185 КК України.....	
РОЗДІЛ 2. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ КРИМІНАЛЬНОГО	
ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО	
СТ. 186 КК УКРАЇНИ	
2.1. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки грабежу	
2.2. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення, передбаченого ст. 186 КК України.....	
РОЗДІЛ 3. ВІДМЕЖУВАННЯ КРАДІЖКИ ВІД ГРАБЕЖУ	
3.1. Відмежування крадіжки від грабежу за об'єктивними ознаками	
3.2. Відмежування крадіжки від грабежу за суб'єктивними ознаками ...	
3.2. Відмежування крадіжки від грабежу за кваліфікуючими та особливо кваліфікуючими ознаками.....	
ВИСНОВКИ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	
ДОДАТКИ (за наявності);	

2) за темою «ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ» можна запропонувати такий план роботи:

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	6
1.1. Поняття та сутність кримінальної відповідальності	6
1.2. Поняття та особливості звільнення від кримінальної відповідальності	14
РОЗДІЛ 2. ВИДИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	19
2.1. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям	19
2.2. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим	22
2.3. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки	25
2.4. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки.....	28
ВИСНОВКИ	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34
ДОДАТКИ (за наявності);	

3) за темою «КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО» можна запропонувати такий план роботи:

ЗМІСТ

ВСТУП	Error! Bookmark not defined.
1. Об'єктивні ознаки сексуального насильства	6
2. Суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення, передбаченого ст. 153 КК України	Error! Bookmark not defined.
3. Кримінальна відповідальність за сексуальне насильство	Error! Bookmark not defined.
ВИСНОВКИ	Error! Bookmark not defined.
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	Error! Bookmark not defined.
ДОДАТКИ (за наявності);	

2. СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Рекомендована структурна побудова курсової роботи:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);
- вступ;
- основна частина (текст);
- висновки;
- список використаних джерел.
- додатки (за наявності);

На першому (титульному) аркуші вказують найменування роботи, прізвище, ім'я та по батькові виконавця, номер навчальної групи, курсу та факультету, дані про наукового керівника. Перший аркуш *не нумерується*.

Титульний аркуш

ЗРАЗОК

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра кримінального права та кримінології
факультету підготовки фахівців для органів досудового
розслідування**

«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»

**КУРСОВА РОБОТА
на тему
«РОЗМЕЖУВАННЯ КРАДІЖКИ ТА ГРАБЕЖУ»**

Виконав: курсант/студент
Х групи 2 курсу ФПФОДР
Іщенко Андрій Іванович
Науковий керівник: доцент
кафедри, кандидат юридичних
наук, доцент
Прізвище, ініціали

Одеса 2023

Зміст подається на початку (2 сторінка) курсової роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають назву), зокрема вступу, висновків, списку використаних джерел та додатків (за наявності).

Перелік умовних позначень (за необхідності). Якщо в курсовій роботі вжито специфічну термінологію, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення, то їх перелік може бути подано у праці за окремим списком, який розміщують перед вступом. Перелік необхідно друкувати двома колонками, в яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їх розшифровку. Якщо в роботі умовні позначення повторюються менше ніж тричі, перелік не складається, а їх розшифровку наводять у тексті при першому згадуванні.

У **вступі** коротко розкриваються: актуальність теми, матеріали практики та/або статистика, вказуються вчені, які займалися розглядуваною проблемою, визначається мета і задачі курсової роботи, об'єкт та предмет дослідження, методи дослідження та у яких підрозділах і яким чином вони застосовувалися, структура роботи. Відсутність перелічених компонентів вступу є *недотриманням наукового етикету* і вважається суттєвим недоліком в оформленні роботи.

У **актуальності** роботи розкривається актуальність проблеми, сутність і стан її наукового дослідження та значущість, обґрунтування необхідності проведення наукового дослідження.

Далі подається загальна характеристика курсової роботи у такій послідовності: визначення мети і задач, об'єкта та предмета дослідження. При з'ясуванні мети, об'єкта та предмета дослідження зважають на їх логічні зв'язки і враховують, що *об'єктом дослідження* є вся сукупність різних аспектів теорії і практики, тобто те що складає суспільну чи наукову проблему, а *предметом дослідження* є тільки ті суттєві зв'язки та відносини, які підлягають безпосередньому вивченню в роботі. У курсових роботах з навчальної дисципліни «Кримінальне право» *предметом*, як правило, є норма Загальної чи Особливої частини Кримінального кодексу або кримінально-правовий інститут, яким надається кримінально-правова характеристика.

При формулюванні мети та задач дослідження слід враховувати наступне. *Мета* полягає у здійсненні аналізу й узагальненні теоретичних та законодавчих питань щодо обраної теми курсової роботи. Для досягнення мети необхідним є вирішення *задач*, які

безпосередньо пов'язані з темою курсової роботи та відображені у її змісті (фактично у розділах та підрозділах).

Наприклад, до теми «ДОВЕДЕННЯ ДО САМОГУБСТВА» можна запропонувати такий вступ:

ВСТУП

Актуальність теми. Слово «самогубство» так міцно увійшло в щоденний вжиток, що може здаватись, ніби значення його загальновідоме й не потребує уточнень. Насправді ж побутова лексика настільки двозначна, що потребує додаткового опрацювання, щоб не наразитись на прикриті непорозуміння. Стан смертності від самогубств давно викликає обґрунтовану тривогу, проте й досі немає серед науковців і навіть суїцидологів (науковців і практиків різних галузей, діяльність яких пов'язане з вивченням самогубства) єдиного розуміння його природи та причин, немає також єдності дій. А тому дана проблема залишається актуальною для кримінально-правових досліджень.

Тематика доведення до самогубства є ще досить молодою порівняно з іншими у сфері кримінального права. Хоча й за цей незначний період часу досить багато вчених здійснили фундаментальні дослідження, які дали поштовх до вивчення цього питання й надалі. Серед них такі вітчизняні та зарубіжні науковці як Л. М. Шестопалова, Р. З. Авакян, І. А. Алієв, М. К. Бурдін, В. Женунтій, О. С. Лісова, Е. Шнейдман та ін.

Мета і задачі курсової роботи. *Метою* роботи є аналіз складу кримінального правопорушення доведення до самогубства та його відмежування від суїциду.

Поставлена мета передбачає виконання наступних *задач*:

- охарактеризувати процес становлення відповідальності за доведення до самогубства;
- дати юридичний аналіз складу доведення до самогубства;
- визначити кваліфікуючі ознаки та міру відповідальності за доведення до самогубства.
- відмежувати суїциду від доведення до самогубства.

Об'єкт дослідження – самогубство як соціально-правова проблема.

Предмет дослідження – юридичний склад та відповідальність за доведення до самогубства.

Методи дослідження. Згідно із зазначеною метою використовується ряд загальнонаукових методів діалектичного пізнання: методи аналізу і синтезу, індукції і дедукції, а також методи:

(далі окреслюєте методи, які використані у Вашій роботі)

У процесі розроблення проблеми використовувалися порівняльно-ретроспективний, формально-логічний, системного підходу, порівняльно-правовий та інші методи дослідження.

Структура роботи визначена метою і завданнями дослідження та включає в себе вступ, три розділи, що включають п'ять підрозділів, висновки та список використаних джерел.

Для здобувачів вищої освіти, які претендують на оцінки «добре» й «відмінно» **обов'язково** необхідно охарактеризувати методи, які використані в роботі, та вказати у яких розділах (підрозділах) який метод використано.

Основні наукові методи, що можуть бути застосовані при написанні курсової роботи є такі:

Історико-порівняльний використано для аналізу стану, структури й динаміки злочинності.

Порівняльно-правовий (компаративний) використано для порівняння норм чинного законодавства зарубіжних держав з положеннями КК України стосовно досліджуваної проблеми.

Типологічного узагальнення використано для аналітичного огляду напрацьованих у кримінології наукових джерел.

Якісного аналізу статистики використано для оцінювання відповідних показників кількісно-якісного вимірювання злочинності загалом і певного виду (за Вашою темою) злочинності зокрема.

Логіко-семантичний метод – при визначенні понятійного апарату досліджуваної проблеми.

Формально-логічний (догматичний) метод – при аналізі положень статей КК України.

Системно-структурний і функціональний – при виявленні місця окремих видів кримінальних правопорушень у структурі молодіжної злочинності.

Статистичний – під час вивчення матеріалів правозастосовної практики (статистичних даних).

Конкретно-соціологічний – під час анкетування працівників судових і правоохоронних органів.

Методи моделювання, якісного аналізу та типологізації – для виокремлення кримінологічних ознак злочинця, а також класифікації мотивів і виділення окремих груп кримінально активної частини молоді.

Метод структурно-функціонального моделювання – для створення опитувального інструментарію (експертної анкети), необхідного для визначення факторного навантаження детермінант і корелятив (умов та супутніх обставин) злочинності кримінально активної частини молоді.

Метод кореляційно-факторного аналізу – для обробки отриманих емпіричних даних та їх інтерпретації, необхідної для побудови ієрархічної комплексної моделі детермінації молодіжної злочинності в Україні.

Метод логічного структурно-функціонального моделювання в поєднанні з методом експертного опитування й *кореляційно-факторного аналізу* – для побудови ланцюгів детермінації зростання та якісного ускладнення злочинності в контексті процесів девіалізації, які спричиняються збоями на рівні політичної системи загалом, кримінальної політики та практики кримінального правозастосування.

Методи аналізу законодавства і правозастосовної практики – для дослідження заходів загальносоціальної, спеціально-кримінологічної та індивідуальної превенції молодіжної злочинності, простеження етіології формування диспозицій злочинності кримінально активної частини молоді в контексті збоїв у системі соціалізації (освіти та виховання), структурування робочого й вільного часу (інститути праці та дозвілля), кримінальної девіалізації мікрооточення (сім'ї) й особистісно-типологічних параметрів, що стають програмно-налаштовуваними чинниками злочинних діянь.

Основна частина (текст) роботи може складатися з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починається з нової сторінки. Виклад матеріалу підпорядковується одній провідній ідеї, чітко визначеній автором.

Додатково (за необхідності та бажання автора) у тексті може визначатися:

- історія досліджуваної проблеми;
- вирішення аналогічних проблем у зарубіжних країнах.

У **висновках** роботи подаються найбільш важливі наукові та практичні результати, одержані під час наукового дослідження, які мають містити формулювання розв'язуваної наукової проблеми, її значення для науки і практики. У висновках коротко оцінюється стан наукової розробки проблеми, далі розкриваються вирішення поставлених у роботі задач. Фактично висновки курсової роботи є узагальненням висновків з кожного розділу та підрозділу.

Список використаних джерел – елемент бібліографічного апарату, котрий містить бібліографічне описання використаних джерел відповідно до встановлених стандартом вимог і розміщується після тексту роботи.

Список використаних джерел є складовою частиною курсової роботи і відображає ступінь дослідження розглядуваної проблеми. Список складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків чи мережі Інтернет повністю без пропусків будь-яких елементів та скорочень. Завдяки цьому можна уникнути повторних перевірок, вставок пропущених відомостей.

Джерела необхідно розташовувати в порядку розташування посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні робіт).

При розподілі матеріалу за порядком згадування у тексті список використаних джерел *не систематизується*, тобто не виділяються окремо нормативні акти або інші джерела.

Опис розташовується за порядком першого згадування за всім списком. Якщо посилання на певне джерело повторюється у тексті, його вперше присвоєний порядковий номер залишається.

Бібліографічне описання окремих джерел зі списку використаних джерел.

ЗРАЗОК

Приклади оформлення списку літератури
згідно ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація.
Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила
складання» з урахуванням правок (код УКНД 01.140.40)

Характеристика джерела	Приклад оформлення
	Книги
Один автор	Скидан О. В. Аграрна політика в період ринкової трансформації : монографія. Житомир : ЖНАЕУ, 2008. 375 с.

Два автора	Крушельницька О. В., Мельничук Д. П. Управління персоналом : навч. посіб. Вид. 2-ге, переробл. і допов. Київ, 2005. 308 с.
Три автора	Скидан О. В., Ковальчук О. Д., Янчевський В. Л. Підприємництво у сільській місцевості : довідник. Житомир, 2013. 321 с.
Чотири автори	Методика нормування ресурсів для виробництва продукції рослинництва / Вітвіцький В. В., Кисляченко М. Ф., Лобастов І. В., Нечипорук А. А. Київ : Укراгропромпродуктивність, 2006. 106 с. Основи марикультури / Грициняк І. І. та ін. Київ: ДІА, 2013. 172 с.
П'ять і більше авторів	Екологія : навч. посіб. / Б. В. Борисюк та ін. Житомир, 2003. 174 с. Методи підвищення природної рибопродуктивності ставів / Андрющенко А. І. та ін. ; за ред. М. В. Гринжевського. Київ, 1998. 124 с.
Колективний автор	Органічне виробництво і продовольча безпека : зб. матеріалів доп. учасн. III Міжнар. наук.-практ. конф. / Житомир. нац. агроєкол. ун-т. Житомир : Полісся, 2015. 648 с.
Багатотомне видання	Генетика і селекція в Україні на межі тисячоліть : у 4 т. / гол. ред. В. В. Моргун. Київ : Логос, 2001. Т. 2. 636 с. Фауна України. В 40 т. Т. 36. Інфузорії. Вып. 1. Сукторії (<i>Ciliophora, Suctorea</i>) / И. В. Довгаль. Киев : Наукова думка, 2013. 271 с.
За редакцією	Доклінічні дослідження ветеринарних лікарських засобів / за ред. І. Я. Коцюмбаса. Львів : Тріада плюс, 2006. 360 с.

Автор і перекладач	Котлер Ф. Основы маркетинга : учеб. пособие / пер. с англ. В. Б. Боброва. Москва, 1996. 698 с. Брігхем Є. В. Основи фінансового менеджменту / пер. з англ. В. Біленького та ін. Київ : Молодь, 1997. 998 с.
	Частина видання
Розділ книги	Саблук П. Т. Напрямки розвитку економіки в аграрній сфері виробництва. <i>Основи аграрного підприємництва</i> / за ред. М. Й. Маліка. Київ, 2000. С. 5–15.
Тези доповідей, матеріали конференцій	Зінчук Т. О. Економічні наслідки впливу продовольчих органічних відходів на природні ресурси світу. <i>Органічне виробництво і продовольча безпека</i> : зб. матеріалів доп. учасн. II Міжнар. наук.-практ. конф. Житомир : Полісся, 2014. С. 103–108. Скидан О. В., Судак Г. В. Розвиток сільськогосподарського підприємництва на кооперативних засадах. <i>Кооперативні читання: 2013 рік</i> : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 4–6 квіт. 2013 р. Житомир : ЖНАЕУ, 2013. С. 7–91.

Статті з продовжуючих та періодичних видань	Якобчук В. П. Стратегічні пріоритети інноваційного розвитку підприємництва в аграрній сфері. <i>Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Сер. Економіка</i>. 2013. Вип. 148. С. 31–34. Масловська Л. Ц., Савчук В. А. Оцінка результативності і ефективності виробництва органічної агропродовольчої продукції. <i>Агросвіт</i>. 2016. № 6. С. 23–28. Акмеологічні засади публічного управління / Є. І. Ходаківський та ін. <i>Вісник ЖНАЕУ</i>. 2017. № 1, т. 2. С. 45–58. Dankevych Ye. M., Dankevych V. Ye., Chaikin O. V. Ukraine agricultural land market formation preconditions. <i>Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis</i>. 2017. Vol. 65, №. 1. P. 259–271.
	Електронні ресурси
Книги	Ілляшенко С. М., Шипуліна Ю. С. Товарна інноваційна політика : підручник. Суми : Університетська книга, 2007. 281 с. URL: ftp://lib.sumdu.edu.ua/Books/1539.pdf (дата звернення: 10.11. 2017).
Законодавчі документи	Про стандартизацію : Закон України від 11 лют. 2014 р. № 1315. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1315-18 (дата звернення: 02.11.2017). Концепція Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року : проєкт / М-во аграр. політики та продовольства України. URL: http://minagro.gov.ua/apk?nid=16822 (дата звернення: 13.10.2017).

Періодичні видання	Клітна М. Р., Брижань І. А. Стан і розвиток органічного виробництва та ринку органічної продукції в Україні. <i>Ефективна економіка</i>. 2013. № 10. URL: http://www.m.nayka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=ua&z=2525 (дата звернення: 12.10.2017). Neave H. Deming's 14 Points for Management: Framework for Success. <i>Journal of the Royal Statistical Society. Series D (The Statistician)</i>. 2012. Vol. 36, № 5. P. 561–570. URL: http://www2.fiu.edu/~revellk/pad3003/Neave.pdf (Last accessed: 02.11.2017). Colletta L. Political Satire and Postmodern Irony in the Age of Stephen Colbert and Jon Stewart. <i>Journal of Popular Culture</i>. 2009. Vol. 42, № 5. P. 856–874. DOI: 10.1111/j.1540-5931.2009.00711.x.
Сторінки з веб-сайтів	Що таке органічні продукти і чим вони кращі за звичайні? <i>Екологія життя</i> : веб-сайт. URL: http://www.eco-live.com.ua (дата звернення: 12.10.2021).
	Інші документи

Законодавчі і нормативні документи (інструкції, накази)	Конституція України : станом на 1 верес. 2016 р. / Верховна Рада України. Харків : Право, 2016. 82 с. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень : Закон України від 5 жовт. 2017 р. № 2164. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 9 листоп. Інструкція про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : затв. наказом М-ва фінансів України від 20 квіт. 2015 р. № 449. <i>Все про бухгалтерський облік</i>. 2015. № 51. С. 21–42. Про затвердження Порядку забезпечення доступу вищих навчальних закладів і наукових установ, що знаходяться у сфері управління Міністерства освіти і науки України, до електронних наукових баз даних : наказ М-ва освіти і науки України від 2 серп. 2017 р. № 1110. <i>Вища школа</i>. 2017. № 7. С. 106–107
Стандарти	ДСТУ ISO 9001: 2001. Системи управління якістю. [Чинний від 2001-06-27]. Київ, 2001. 24 с. (Інформація та документація). СОУ–05.01-37-385:2006. Вода рибогосподарських підприємств. Загальні вимоги та норми. Київ : Міністерство аграрної політики України, 2006. 15 с. (Стандарт Мінагрополітики України)
Патенти	Комбайн рослинозбиральний універсальний : пат. 77937 Україна : МПК A01D 41/02, A01D 41/04, A01D 45/02. № а 2011 09738 ; заявл. 05.08.2011 ; опубл. 11.03.2013, Бюл. № 5.

Авторські свідоцтва	А. с. 1417832 СССР, МКИ А 01 F 15/00. Стенка рулонного пресс-подборщика / В. Б. Ковалев, В. Б. Мелегов. № 4185516 ; заявл. 22.01.87 ; опубл. 23.08.88, Бюл. № 31.
Дисертації, автореферати дисертацій	Романчук Л. Д. Оцінка джерел надходження радіонуклідів до організму мешканців сільських територій Полісся України : дис. ... д-ра с.-г. наук : 03.00.16 / Житомир. нац. агрокол. ун-т. Житомир, 2011. 392 с. Романчук Л. Д. Оцінка джерел надходження радіонуклідів до організму мешканців сільських територій Полісся України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра с.-г. наук : 03.00.16. Житомир, 2011. 40 с.
Препринти	Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Прогнозність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т пробл. безпеки АЕС НАН України, 2006. 7 с. (Препринт. НАН України, Ін-т пробл. безпеки АЕС ; 06-1).

Додатки. Допоміжні або додаткові матеріали, що переобтяжують текст основної частини роботи, але потрібні для повноти її сприйняття, доцільно вносити до додатків (графіки, ілюстрації, схеми, таблиці). Додатки розміщуються в кінці роботи після списку використаних джерел й до загальної кількості сторінок тексту курсової роботи не враховуються.

Додатки оформлюють як продовження курсової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої її частини, залежно від хронологічного порядку посилань у тексті роботи.

Нумерація додатків – наскрізна за всім списком.

Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках курсової роботи, кожний такий додаток має починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований зверху сторінки малими літерами (з першої великої) симетрично тексту сторінки. У середині рядка над заголовком малими літерами (з першої великої) друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, І, Й, О, Ч, Ї, наприклад, Додаток А, Додаток Б. Єдиний додаток позначається як Додаток А.

При оформленні додатків окремою частиною на титульному аркуші під назвою роботи друкують великими літерами слово «ДОДАТКИ».

Ілюстрації, таблиці і формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д. 1.2 – другий рисунок першого розділу додатка Д; формула (А. 1) – перша формула додатка А.

Цифровий матеріал, як правило, оформлюють у вигляді таблиць.

Обсяг основного тексту роботи має становити від **25 до 35 сторінок** (без урахування списку літератури та додатків).

Робота повинна бути надрукована на одному боці аркуша білого паперу формату А 4 (210 x 297 мм) за допомогою комп'ютера з використанням шрифту Times New Roman текстового редактора Word розмір шрифту – 14 з міжрядковим інтервалом 1,5.

Текст необхідно друкувати, залишаючи *поля* таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 10 мм, верхнє та нижнє – 20 мм.

Відступ на абзац дорівнює 1,25 (стандартний комп'ютерний «крок»).

Вписувати в текст роботи окремі іншомовні слова, формули, умовні знаки можна за допомогою комп'ютера з використанням шрифту Times New Roman текстового редактора Word тільки чорного кольору з виділенням курсивом.

Заголовки *структурних частин* роботи – «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ» (за наявності), «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ», «ДОДАТКИ» – друкують великими літерами симетрично до тексту.

Заголовки *підрозділів* друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовку не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці у підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка. Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати двом інтервалам.

Кожну *структурну частину* роботи треба починати з нової сторінки.

Нумерація. Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, таблиць подають арабськими цифрами без знака «№».

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок наукового дослідження. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних – номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

У тексті зміст, перелік умовних скорочень, вступ, висновки, список використаних джерел, додатки не нумерують. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ» за ним після крапки друкують назву розділу (Див. зразок оформлення плану).

При написанні роботи треба робити посилання на джерела, з яких запозичуються матеріали або окремі результати дослідження. Ці посилання забезпечують фактичну вірогідність відомостей про документ, що цитується, дають можливість ознайомлення з документом, одержання уяви про його зміст, обсяг, стилістико-синтаксичні ознаки тексту. Посилатися потрібно на останні видання публікацій. На попередні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них є потрібні матеріали, яких немає в останніх виданнях.

Якщо використовуються відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, то в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць із джерела, на яке здійснюється посилання в курсовій роботі.

Допускається наводити посилання на джерела у зносках, при цьому оформлення посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань із зазначенням номера цього джерела у списку використаних джерел, а після коми вказується сторінка на яку робиться посилання.

Приклад:

Цитата в тексті:

Кримінологія – це соціологічно-правова наука про злочинність, причини та умови злочинності (детермінанти), особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, та профілактику злочинності. [6, 8] або [6, с. 8].

Перша цифра – номер джерела, друга – номер сторінки.

Внутрішньо текстові посилання на декілька джерел слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним квадратними дужками, без вказівки на сторінки. *Наприклад*, «... у працях [1-7]...».

3. МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Тема курсової роботи, яка обрана здобувачем вищої освіти з затвердженої на засіданні кафедри тематики, закріплюється за здобувачем на підставі його особистої письмової *заяви/рапорту*.

Протягом *трьох тижнів* з дня написання заяви/рапорту здобувач повинен погодити з науковим керівником план курсової роботи.

Здобувачі вищої освіти **мають право** запропонувати свою тему курсової роботи з навчальної дисципліни «Кримінальне право», але попередньо обов'язково узгодивши її з викладачем та затвердити на засіданні кафедри.

Основними вимогами до курсової роботи є:

- самостійність і логічна послідовність;
- аналіз монографічних і періодичних видань з теми;
- чітка характеристика об'єкта, предмета, мети і задач дослідження;
- вміння користуватися термінологічним і понятійно-категоріальним апаратом науки кримінального права;
- належне оформлення і грамотність.

Визначальні риси курсової роботи:

- науковість;
- актуальність;
- новизна;
- дослідницький характер;
- підтвердження теоретичних висновків даними вивчення практики.

Неприпустимим є порушення виконавцем курсової роботи авторських прав вітчизняних чи зарубіжних науковців. У разі встановлення фактів *плагіату* або *копії* **робота до захисту не допускається**.

Для забезпечення дотримання норм академічної доброчесності, проведення рецензування, *за 4 тижні до захисту* курсової роботи здобувачі подають свої роботи особисто науковому керівнику в *електронному виді* для перевірки їх на одному із запропонованих університетом безкоштовних ресурсів та **довідку про самостійну**

перевірку на наявність плагіату та рівень унікальності курсової роботи.

Після проведення перевірки формується довідка і результати розглядаються на засіданні кафедри, де приймається рішення щодо допуску до захисту курсової роботи. У випадку не відповідності встановленим вимогам кафедри до написання чи виявлення плагіату курсової роботи науковий керівник повертає роботу на доопрацювання з визначенням терміну для подання на повторне проведення перевірки/рецензування. На доопрацювання робота може бути повернена не більше двох разів. У випадку третього виявлення невідповідності встановленим вимогам до написання, курсова робота не зараховується як підсумковий контроль, ставиться незадовільна оцінка.

Положення роботи можуть бути *апробовані* автором в опублікованих працях чи доповідях на науково-практичних, науково-теоретичних конференціях, семінарах або круглих столах. Наявність публікацій за темою курсової роботи надає здобувачеві додаткові 10 балів.

На останній сторінці роботи ставиться дата надання курсової роботи для перевірки, П.І.Б. та підпис її автора.

Курсова робота оцінюється під час захисту, який проводиться комісією з числа науково-педагогічних працівників кафедри відповідно до їх навчального навантаження.

Дата захисту визначається навчально-методичним відділом ОДУВС та зазначається у розкладі навчальних занять.

Шкала оцінювання курсової роботи

За внутрішньою шкалою закладу вищої освіти в балах	За шкалою ECTS /За національною шкалою
90 – 100	A/Відмінно
82-89	B/Добре
74-81	C/Добре
64-73	D/Задовільно
60-63	E/Задовільно

35-59	FX/Незадовільно
	з можливістю повторного захисту
0-34	F/Незадовільно
	з обов'язковим повторним написанням курсової роботи

Для тих, хто захищає курсову роботу критерії оцінювання наступні.

Оцінка А/ «відмінно»– виставляється, якщо ЗВО має глибокі і системні знання, вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями; засвідчив уміння критично оцінювати варіантні підходи щодо сутності норм та уявлень; оволодів навиками аналізувати, моделювати та адекватно оцінювати ситуацію; обізнаний з науковими працями вітчизняних та зарубіжних спеціалістів в галузі; матеріал викладає логічно, послідовно, переконливо.

Оцінка В, С / «добре» – виставляється, якщо ЗВО виявив до статньо повні знання курсу; надає правильні, хоча і не завжди повні визначення явищ дійсності; оволодів навичками співвідносити теоретичні знання з конкретними ситуаціями; висловлює своє ставлення до варіантних теорій щодо сутності явищ; засвоїв основи аналітичного методу; допускає незначні неточності в розкритті окремих теоретичних положень.

Оцінка D, E / «задовільно» – ЗВО взагалі засвоїв програмний матеріал курсу в передбаченому обсязі з деякими неточностями у визначенні основних явищ та процесів; намагається висловити своє ставлення до проблемних питань, хоча і не завжди адекватно; вміє аналізувати набуті теоретичні знання і співвідносити їх з конкретними ситуаціями; виклад матеріалу непослідовний, неточний, з наявними помилками.

Оцінка FX, F/ «незадовільно» – ЗВО виявив слабкі (відсутність) знання теоретичного програмного матеріалу; не зміг дати визначення основних провідних категорій та явищ; відсутні навички адекватної оцінки норм і теорій; виклад матеріалу непослідовний, нелогічний, фрагментарний, з грубими помилками, а також у разі невідповідності роботи встановленим вимогам або порушення академічної доброчесності.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text/>

2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.

4. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / підготовлено колективом авторів; за заг. ред. В. Я. Конопельського, В. О. Меркулової. Одеса, ОДУВС, 2021. 452 с.

5. Топчій В. В. Кримінальне право України. Загальна частина. Навчальний посібник у схемах. / В. В. Топчій, Г. В. Дідківська, Т. О. Мудряк ; Держ. фіскальна служба України, Ун-т ДФС України, Союз юристів України ГО « Всеукраїнська асоціація кримінального права». Вінниця «ТВОРИ», 2019. 344 с.

6. Берзін П. С. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник : у 3-х т. – Т. 1. Загальні засади / П.С. Берзін. 2-ге вид., виправл. та доповн. Київ, ВД «Дакор», 2019. 562 с

7. Дудоров О. О. Хавронюк М. І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України) / за ред. М. І. Хавронюка. К.: Ваіте, 2019. 228 с.

8. Кримінально-правова характеристика злочинів проти власності: навч. посібник у схемах / О. З. Мармура, О. Ф. Пасєка, В. Ф. Примаченко, Т. Р. Сабанюк. Львів, 2019. 44 с.

9. Корупційні схеми: їх кримінально-правова кваліфікація і досудове розслідування / За ред. М.І. Хавронюка. К. : Москаленко О. М., 2019. 464 с.

10. Сухонос В.В. Кримінальне право України. Особлива частина: підручник / В.В. Сухонос, Р.М. Білоконь, В.В.Сухонос (мол.) / за заг. ред. доктора юрид. наук, проф. В.В. Сухоноса. Суми : ПФ "Видавництво «Університетська книга», 2020. 672 с.

11. Хавронюк М.І. Кримінальні проступки: науково-практичний коментар статей Кримінального кодексу України. Київ : ВД «Дакор», 2020. 266 с.

12. Конопельський В. Я., Плужник О. І., Резніченко Г. С. Основи кримінального права : навчальний посібник. Одеса : ОДУВС, 2021. 302 с.

Допоміжна:

1. Андрієшин В. В. Ознаки суб'єктивної сторони складів злочинів, пов'язаних з використанням службових повноважень. концепція «квазікорупційного злочину». *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 1. С. 221-227.

2. Аракелян Р. Ф. Деякі аспекти кримінально-правової кваліфікації корупційних злочинів. *Ірпінський юридичний часопис*. 2020. Вип. 3. С. 122-130.

3. Ахмедов В. А. Проблеми боротьби зі злочинами проти правосуддя, які вчиняються спеціальними суб'єктами (співробітниками правоохоронних органів). *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2020. Вип. 88. С. 157-166.

4. Ахмедов В. А. Система санкцій за злочини проти правосуддя в Україні та Азербайджанській республіці. *Правова держава*. 2020. № 40. С. 43-51.

5. Бабій А. Ю. Проблеми визначення екстремістських мотивів та цілей вчинення злочину. Держава і право. *Юридичні і політичні науки*. 2020. Вип. 88. С. 190-201.

6. Батиргарєєва В. С. Питання боротьби з рецидивною злочинністю у матеріалах Конгресів ООН щодо запобігання злочинності та поводження з правопорушниками. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2020. Вип. 39. С. 23-31.

7. Баулін Ю. В., Тацій В. Я. Завдання вітчизняної кримінально-правової науки в умовах реформування кримінального законодавства України. *Право України*. 2020. № 2. С. 17-30.

8. Бедовська О. Ю. Щодо змісту корисливого мотиву при вчиненні злочинів проти власності. *Молодий вчений*. 2020. № 4(1). С. 51-54.

9. Білик Т. В. Способи вбивств заручника або викраденої людини. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 253-261.

10. Борисов В. І. Склад злочину та місце потерпілого в його структурі. *Право України*. 2020. № 2. С. 138-150.

11. Бурма І. Г., Пузанов О. М. Щодо проблематики виконання покарання у виді штрафу. *Журнал східноєвропейського права*. 2021. № 87. С. 58-63.
12. Вороний О. О. Правові засади протидії корупції та організований злочинності й місце серед них адміністративно-правового регулювання. *Право і Безпека*. 2020. № 2. С. 58-63.
13. Гордієнко В. Об'єктивна сторона злочину, передбаченого статтею 366-1 КК України "Декларування недостовірної інформації". *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2020. Вип. 70. С. 210-217.
14. Григорова Є. Взаємодія з громадськими організаціями та змі під час розслідування злочинів проти виборчих прав. *Evropský politický a právní diskurz*. 2020. Sv. 7, Vyd. 3. С. 227-233.
15. Гузела М. В., Грицак З. М. Кримінально-правова характеристика юридичного складу умисного вбивства, передбаченого ч. 1 ст. 115 КК України. *Журнал східноєвропейського права*. 2021. № 87. С. 17-23.
16. Джежик О. В. Теоретичні аспекти віктимології: сексуальна агресія та сексуальне насильство. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2020. № 2. С. 193-204.
17. Дядічко В. І. Деякі особливості кримінально-правової регламентації відповідальності за сексуальне насильство над дітьми в окремих державах Європи. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 329-335.
18. Ємець О. М., Грібов М. Л., Руснак Д. І. Роль і місце міжнародно-правових актів ООН у становленні правового забезпечення протидії торгівлі людьми. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 3. С. 145-150.
19. Коваленко А. В. Криміналістична класифікація злочинів проти журналістів. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 1. С. 249-258.
20. Коваль Д. О. Критерії ідентифікації національних, етнічних, расових та релігійних груп під час кваліфікації злочину геноциду. *Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки*. 2020. Т. 6. С. 38-45.
21. Кондратов В. Г. Об'єкт злочинів проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян. *Правовий часопис Донбасу*. 2020. № 1. С. 145–150.

22. Коротюк О. В. Повторність як кваліфікуюча ознака злочинів, що посягають на об'єкти права інтелектуальної власності. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 2. С. 158-162.

23. Коруц У. З. Поняття підбурювання до агресивної війни як складника пропаганди в міжнародному кримінальному праві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право*. 2020. Вип. 60. С. 211-214.

24. Кучанська Л. С. Предмет злочину, передбаченого статтею 298 КК України: проблеми визначення. *Правова держава*. 2020. № 38. С. 125-129.

25. Ландіна А. В., Лисенко О. М. Міжнародні стандарти призначення покарання спеціальному суб'єкту злочину. *Правова держава*. 2020. Вип. 31. С. 380-388.

26. Лащук О. В. Типові слідчі ситуації під час збуту наркотичних засобів та психотропних речовин із використанням інтернет-мережі. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 3. С. 267-278.

27. Літвінова І. Ф., Лисько Т. Д. Застосування заходів кримінально-правового впливу до осіб, що вчинили незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання з метою збуту чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин та їх аналогів (ст. 307 КК України). *Журнал східноєвропейського права*. 2020. № 76. С. 69-75.

28. Лук'янова Г., Серкевич І. Принципи міжнародного кримінального права. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2020. Т. 7, № 1. С. 197-203.

29. Мельнікова О. О., Форос Г. В. Особливості використання інформаційно-аналітичного забезпечення оперативного пошуку ознак злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми. *Правова держава*. 2021. № 42. С. 189-196.

30. Миргород В. О., Володіна О. О. Бандитизм (ст. 257 КК України), розбій (ст. 187 КК України), вимагання (ст. 189 КК України) і проблеми співвідношення цих складів злочинів. *Економіка. Фінанси. Право*. 2021. № 5(2). С. 13-17.

31. Назимко Є. С., Демчишин Д. А. Соціальна обумовленість кримінально-правової заборони хуліганських дій. *Правовий часопис Донбасу*. 2021. № 2. С. 74-87.

32. Олефір Л. І., Дем'яненко Ю. О. Проблемні питання законодавства України стосовно кримінальної відповідальності за ухилення від відбування покарання у виді громадських. *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2020. № 1. С. 23-32.

33. Панасенко Е. А. Проблема девіантної та делінквентної поведінки унеповнолітніх правопорушників: психолого-педагогічний аналіз. *Гуманізація навчально-виховного процесу*. 2020. Вип. 1. С. 304-314.

34. Панасюк О. Відповідальність у сфері захисту тварин від жорстокого поводження: історичний контекст та сучасність. *Альманах права*. 2020. Вип. 11. С. 350-354.

35. Пересада О. М. Відмежування умисного вбивства від самогубства та нещасного випадку: теоретико-методологічні підходи. *Правовий часопис Донбасу*. 2021. № 2. С. 88–95.

36. Позняк Ю. В. Аналіз практики призначення покарання за розбій (ч. 1 ст. 187 Кримінального кодексу України). *Університетські наукові записки*. 2020. № 1. С. 184-195.

37. Пономаренко О. А. Особливості кримінально-правової охорони державної таємниці за законодавством США. *Інформація і право*. 2021. № 2. С. 123-128

38. Почанська О. С. Особливості використання міжнародно-правових стандартів у сфері забезпечення прав осіб, засуджених до позбавлення волі в Україні. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 158-169.

39. Проценко М. В., Гавловська А. О., Сімонцева Л. О. Об'єктивна сторона злочинних проявів саботажу: порівняльно-правовий аналіз. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. Вип. 2. С. 154-159.

40. Самойленко О. А., Тітуніна К. В. Інтернет-шахрайства: технології вчинення, шляхи протидії та запобігання. *ScienceRise. Juridical Science*. 2021. № 2. С. 65-70.

41. Светлічний І. В. Деякі актуальні питання кримінально-правової охорони прав неповнолітніх у кримінальному процесі, імплементації принципів відновного правосуддя щодо дітей та молодих людей. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2020. Вип. 88. С. 212-224.

42. Севрук В. Г. Теоретичні засади взаємодії правоохоронних органів під час протидії злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі. *ScienceRise. Juridical Science*. 2021. № 2. С. 39-47.

43. Скок О. С. Шевченко Т. В. Особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх за Кримінальним Кодексом України та Республіки Казахстан. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 231-237.

44. Стрельцов Є. Л., Мирошниченко Н. А. Підстава кримінальної відповідальності потребує законодавчого закріплення. *Право України*. 2020. № 2. С. 151-163.

45. Тютюгін В.І. Науковий внесок академіка В. Я. Тація у вирішення проблем кваліфікації умисного вбивства за обтяжуючих обставин. *Проблеми законності*. 2020. Вип. Спец. вип. С. 159-170.

46. Усаткін Д. Г. Організаційно-тактичне забезпечення проведення допиту підозрюваного при розслідуванні групового порушення громадського порядку. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 352-356.

47. Фріс П. Л. Кримінально-правова ідеологія і кримінально-правова політика. *Право України*. 2020. № 2. С. 52-66.

48. Хавронюк М. І. Проступок, його сутність і порядок досудового розслідування та судового розгляду: новітні середньоазійські підходи, порівнюючи з уже відомими. *Право України*. 2020. № 2. С. 119-137.

49. Хмелевська Н. В., Гарматюк В. О. Міжнародні стандарти забезпечення здійснення правосуддя в кримінальних провадженнях щодо корупційних злочинів. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 3. С. 150-159.

50. Хряпінський П. В. Щодо родового та безпосереднього об'єктів ненасильницьких злочинів проти статевої недоторканості неповнолітньої особи. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2020. № 4. С. 205-212.

51. Шепітько М. В. Тенденції розвитку кримінального законодавства України (на прикладі злочинів проти правосуддя). *Вісник Національної академії правових наук України*. 2020. Т. 27, № 2. С. 174-189.

Інформаційні ресурси

1. <https://kvs.gov.ua/>- офіційний сайт Державної кримінально-виконавчої служби України

2. <http://www.president.gov.ua> – офіційне інтернет-представництво Президента України.

3. <http://www.kmu.gov.ua> – офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.
4. <http://www.mvs.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.
5. <http://www.court.gov.ua> – офіційний веб портал судової влади в Україні
6. <http://www.gr.gov.ua> – офіційний веб-сайт офісу Генерального прокурора України.
7. <http://www.minjust.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.
8. <http://www.reyestr.court.gov.ua> – веб-сайт єдиного реєстру судових рішень в Україні.
9. <http://www.nbuv.gov.ua> – веб-сайт Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.
10. <http://dspace.oduv.edu.ua> - електронний репозитарій наукових публікацій Одеського державного університету внутрішніх справ.
11. [https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D061282D942041D6C2257AF3003DC868](https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D061282D942041D6C2257AF3003DC868) - постанови пленуму Верховного суду України.

**Методичні вказівки
щодо виконання курсових робіт
з навчальної дисципліни
«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»**

Підписано до друку 20.10.2022. Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура «Times New Roman»/ Друк різнографія. Ум. друк .арк.1,2

Надруковано з готового оригінал-макету.

Наклад 50 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.